

Thylandske handelsvarer til København i 1685

Af Niels Vestergaard Larsen, Sdr. Draaby, Mors

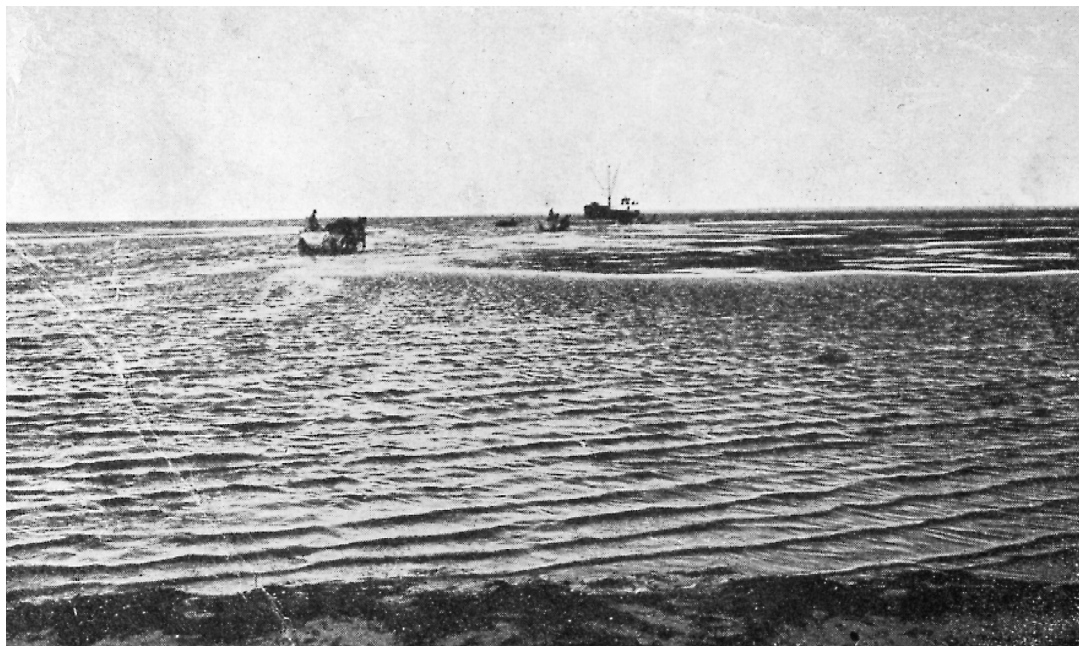
De gamle tingbøger på Landsarkivet i Viborg gemmer på mange gode beretninger, der kan fortælle om forholdene ude omkring i herredene i gamle dage. En speciel ting ved disse beretninger er, at de er nedskrevet på samme tid som begivenheden foregik, og bygger oftest på vidneforklaringer aflagt under Ed, hvilket man da tog meget alvorlig. Man kan derfor regne med, at disse beretninger er meget pålidelige og det nærmeste, man kommer den egentlige sandhed.

Jeg har valgt en beretning der hændte i 1685, og som 1688 førte til en retssag ved Nykøbings Byting. Forpagteren på Ørum Slot i Thy, Peder Pedersen Brønsdorph, havde kontraheret med en skipper i Nykøbing, Christen Nielsen Floustrup, som skulle fragte nogle handelsvarer til København og sælge dem der. Ved ankomsten

til Københavns Havn forulykkede skuden imidlertid og varerne tog skade. I denne anledning anlagde Peder Pedersen Brønsdorph sag mod skipperen og krævede erstatning, efter han i nogle år havde prøvet at opnå en mindelig overenskomst.

Tingbøgerne er skrevet med gammel gotisk håndskrift og i et sprogbrug med en tør og knudret form, som kan virke uforståelig for nutiden. Jeg har derfor tilladt mig at genfortælle beretningen i en mere nutidig form, men uden at lægge noget til eller dramatisere mere end tingbogen melder, især da beretningen i sig selv er dramatisk nok, - hvis læserne ellers prøver at stille sig tilbage i tiden og tænke på forholdene dengang.

Den 10. Marts 1688 mødte forpagteren på Ørum Slot i Thy Peder Pedersen Brønsdorph

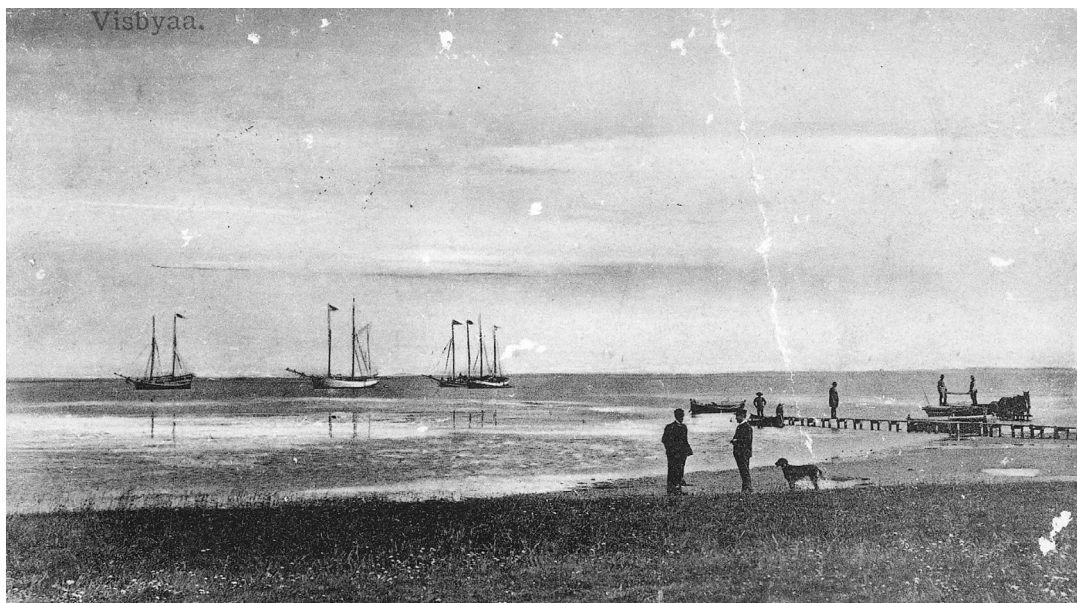
Der losses skib ved Visbyå Købmandsgård.

på Nykøbings Byting, hvor han beviste at have ladet stævne skipper Christen Nielsen Floutrup af Nykøbing at møde ved hans hjemting, bytinget i Nykøbing, for at påhøre tingsvidner og modtage dom, i anledning af hans skibs forlis i Københavns Havn 1685 med Peder Pedersen Brønsdorphs handelsvarer ombord. - Peder Pedersen Brønsdorph fremlagde i retten et fragtbrev, således lydende: *"Kendes jeg Skipper Christen Nielsen Floutrup i Nykøbing og hermed vitterliggør, at jeg haver henfragtet min førende Smakke, der nu ligger her for Byen, til velfornemme Mand Signeur Peder Pedersen Brønsdorph Forvalter paa Ørum, til 250 Tønder Havre at indtage ved Gudnæs Strand, og hvorfra jeg med Skibberommet (skibet) mig skal forføje, saasnart Vinden bliver god, og siden med Ladningen at sejle til København og der henligge paa Markedet i 3 Uger, imedens Godset forhandles. Og hvis jeg bliver længere liggende med det, da han at give mig 2 Sletdaler ugentlig derfor, og dersom Peder Pedersen Brønsdorph ingen Kømand medsender, da jeg selv godset at sælge efter Markedets Gang, det bedst muligt er, og straks efter min Hjemkomst at gøre tilbørlig Regnskab med Pengenes Levering, som af Godset er udkommen, og lover jeg Godset i Skuden vel at forvare, forneden for Vand og foroven for Tyve, og desuden at skaffe det frit over Grunden. Hvorimod forbemeldte Sr. Peder Pedersen Brønsdorph skal give mig i Fragt af hver Læst, beregnet til 24 Tønder, 4 Slettedaler. Og skal mig betales af Fragten ved Godsets Indskibning 10 Rigsdaler, og Resten at betale mig i København, naar Godset er udlosset. Og skal jeg med Indskibning og Udlosning være behjælpelig med mine Folk og Baad. At saaledes i alle Maader ubrydelig holdes skal, haver jeg dette til Vidnesbyrd med egen Haand underskrevet. Datum Nykøbing den 1 August 1685 / Christen Nielsen, egen Haand."* - Fragtbrevet er senere påskrevet: *"Efter dette Fragtbrev haver jeg i min Skude annammet (modtaget) af Sr. Peder Pedersen Brønsdorph - 163 Tønder Havre - 22 Tønder Malt i 19 Vadmelsække - 8 Tønder Malt i 8 Tønder - 2 Fjerdinger og 8 Ottinger Smør - 3 Ottinger saltede Aal - 6 Vedde tørrede Giedder - Hvormed jeg i Jesu Navn skal begynde Rejsen, det snarest muligt er. Datum Ørum Slot den 12*

August 1685. Og haver jeg annammet i Penge 10 Rigsdaler / Christen Nielsen eghd.» (egen hånd)

Dernæst fremlagde Peder Pedersen en attest for retten: *"Bekender jeg mig underskrevne Christen Nielsen af Nykøbing, at jeg haver annammet af velfornemme Mand Peder Pedersen Brønsdorph til Kongstedlund, ved hans Tjener Niels Andersen, 60 Tønder Havre, som mig her for Byen i mit førende Skibberom er leveret. Fornævnte 60 Tønder Havre lover jeg tillige med det øvrige indskibede Gods at skal blive forhandlet, bedst muligt er, udi København, og efter Rejsens Endelse derfor tillige med det andet Gods at gøre rigtig Regnskab. At dette efterkommes skal, bekræfter jeg med egen Haand. Datum Aalborg den 22 August 1685 / Christen Nielsen eghd."*

Disse to dokumenter, der blev fremlagte på bytinget i Nykøbing, rummer flere interessante detaljer og oplysninger, som kræver en nærmere forklaring. Af dateringen fremgår, at fragtbrevet er underskrevet i Nykøbing den 1. August 1685. Peder Pedersen Brønsdorph må da have været i Nykøbing, måske hos sin Svoger Mathias From, der da var forvalter på Dueholm Kloster, - en stilling Peder Pedersen Brønsdorph forøvrigt selv havde haft, førend han flyttede til Ørum Slot og overtog forpagtningen. Nykøbing var på den tid den største og mest betydningsfulde havne- og handelsby i Limfjorden vest for Aalborg, og der var en hel del skuder hjemmehørende her. De sejlede bl.a. med kongens skattekorn fra hele Limfjordens vestlige opland til Provianthuset i København eller til forskellige havne i Norge, som da hørte med til det Danske Rige, eller til nordtyske byer. Desuden sejlede de med privat købmansgoods og forskellige handelsvarer, og havde byttevarer med hjem, fra Norge især tømmer, tjære og bilæggerovne, og fra København eller de store handelsbyer i Nordtyskland, tobak, salt, krydderier og finere klædestoffer m.m.. Af ovennævnte fragtbrev fremgår, at ladningen skulle indtages ved Gudnæs Strand, der var en naturhavn, hvor skibene lå et stykke fra land, og varerne blev sejlet ud eller hjem fra skibene i små fladbundede både. Christen Nielsen Floutrup havde indvilget i, at hans folk skulle hjælpe til ved indskibningen, og den

Skibe ved Visby.

skibsbåd, der hørte til på enhver skude, skulle anvendes ved indløsningen. Kornet og de øvrige varer må være førte på vogne fra Ørum til Gudnæs Strand førend eller samtidig med indløsningen. Christen Nielsen forpligtede sig også til, såsnart han havde indtaget lasten og vinden var tilpas, at sejle direkte til København og ligge ved markedet i 3 uger og sælge varerne bedst muligt, såfremt Peder Pedersen Brønsdorph ikke selv sendte en mand med til at forhandle varerne. Og hvis det ikke lykkedes at få varerne solgt på 3 uger, da skulle han have 2 Sletdaler for hver uge over den tid, og såsnart han atter vendte tilbage fra København da at afregne med Peder Pedersen Brønsdorph. Ligeledes forpligtede han sig til at skaffe lasten over Aggersborg Grund (Løgstør Grund) uden omkostning for Peder Pedersen. Limfjorden var på den tid lukket mod vest og havde kun udløb til Kattegat. Aggersborg Grund, der strakte sig 2-3 km. ud i Løgstør Bredning, var en alvorlig hindring for den frie sejlads til den vestlige del af Limfjorden. Sommetider var der kun 1-1½ meter vand over grunden, og skuderne måtte derfor være små, og al lasten omlades og føres på fladbundede pramme over

grunden, for så igen at indtages i skuderne, der lige netop uden last kunne flyde over grunden. Aggersborg Grunds omladning og overløsning var med kongelig monopol bortforpagtet til et par Løgstørborgere, der tog sig godt betalt for denne tjeneste. Det var et farligt sted at ligge og vente ude i åben sø ved Grunden. Skibene lå meget udsatte, især hvis vinden pludselig ændrede retning eller tog til fra vest eller nord, og mange skibe er strandet på grunden eller forliste, når de forsøgte at nå Nykøbing Havn eller ville søge læ under Livø eller Feggeklit. Fragt-brevet lød på 250 tønder havre, og for fragten skulle Christen Nielsen have 4 sletdaler af hver læst (commercelæst), der blev ansat til 24 tønder korn pr. læst. Han skulle forud have 10 rigsdaler ved indskibningen og resten, når der var udlosset i København. Man regnede med forskellige møntværdier, og på den tid havde en sletdaler en værdi som 2/3 rigsdaler. Af den senere påskrift på fragtbrevet fremgår, at den var underskrevet på Ørum Slot den 12. August 1685, og da må lasten allerede være indtagen. Christen Nielsen må derfor snarest efter den 1. August være gået fra Nykøbing til Gudnæs Strand med Skuden og fået ladningen ombord,

og han var nu den 12. August klar til at sætte kursen mod København. Af påskriften får vi et billede af, hvad lasten egentlig bestod af, og hvilke varer det var, man på den tid kunne eksportere fra området og sælge i København. De 163 tønder havre, han fik ombord i løs vægt, var sikkert modtaget af Peder Pedersen fra Ørums fæstebønder som landgilde (fæsteafgift). De 22 tønder malt i 19 vadmelsække og 8 tønder malt i 8 trætønder havde de nok selv ladet forarbejde hjemme på Ørum Slot (malt er forspiret, tørret byg, der anvendes til ølbrygning). De 2 fjerdinge og 5 ottinger smør, var sikkert fra Ørum Slots egne køer eller en fæsteafgift fra bønderne (1 fjerding = 1/2 tønde, og 1 otting = 1/8 tønde). De 3 ottinger saltede ål, var sikkert fanget i Ørum Sø af gårdens folk, eller måske en fæsteafgift fra Bønderne. De 6 vedde tørrede Gedder, var nok fanget af gårdens folk i søen og konserverede ved lufttørring (1 vedde = 30 fisk).

Det fremgår af den i retten fremlagte attest, der er underskrevet i Aalborg den 22. August, at de da må være kommet godt over Aggersborg Grund og til Aalborg, hvor de havde indtaget 60 tønder havre fra Kongstedlund, som blev leveret ved forvalteren Niels Andersen. Kongstedlund, ligger nord for Hadsund ud mod Lille Vildmose, og var da ejet af førnævnte Peder Pedersen Brønsdorph. Christen Nielsen lovede at forhandle dette korn i København ligesom det øvrige gods og var nu klar til at drage ud på den store færd over Kattegat.

Vi vender tilbage til Nykøbing Byting, hvor Peder Pedersen fremlagde en Synsattest, udstedt i København: "Efter hans Kongelige Mayestæts Etats- og Justitsraad og Præsident udi den Kongelige Residentsstad Kiøbenhavn og Assessor udi Høiesteret, velædle og velbyrdige Hr. Peder Reesens skriftlige Befaling, angaaende at vi underskrevne, efter Morten Christensen og Lucas Andersen af Jylland paa deres Principal og Egne og Medinteresseredes vegne og efter Ansøgning, til et Skibberom (skib) os skulle forføje, som Skipper Christen Nielsen Floutrup af Nykiøbing udi Mors havde paa Sankt Anne Broe her inden for Toldboden, med forbemeldte Befragteres og Medinteresseredes indehavende Ladning og Gods, ansejlet

Kogge fra 1700-tallet.

og forulykket der sammesteds, og hvor vi da efter bedst muligste Flid skulle besigtige det fornævnte Skibberom og Ladningens Beskaffenhed, om det af nogen Værdi regnes kan, og derefter vores Betænkning og Vurdering skriftlig forfatte med videre. Da for samme Befaling uden ald Forsømmelighed at efterkomme haver vi tillige med forbemeldte Morten Christensen og Lucas Andersen underskrevne Dato været ved det forbemeldte Skibberom, som er beliggende inden for Dich Dolen? paa Sankt Anne Broe, med en Pæl igen-nemløben forudi, og hvor de da producerede (fremlagde) denne deres skriftlige Prætention (anmodning), som Ord efter Anden er saaledes lydende: - Saasom Christen Nielsen Floutrup Skipper af Nykøbing efter sin udgivne Qvittans til min Principal Sr. Peder Pedersen Brønsdorph til Kongstedlund og Medinteresserede, har indtaget sin Ladning i Jylland og dermed lykkelig er kommen inden Københavns Toldbod i godt Vejrlig den 31. August, hvor indehavende Ladning af mig Lucas Andersen efter hans Angivelse blev fortol-

det, haver han herefter forsat Skibberommet i synke paa Sankt Anne Broe, som øjensynligen kan eragtes at være sket paa forsætlig vis. Han derefter om Andendagen, efter at han sit Sejl, Anker og Tovværk med andet af Ladningen havde ført iland, os uafvidende, indtil vi ved Middagstid med ham var kommen paa Skibberommet for at have haft vores Gods, men da befunden, at Tøndegodset af Fjerdinger og Ottinger af Smør og Aal og deslige den tørre Fisk var udtagen, og som han da vedgik at være bragt til en Kælder i Byen. Og fik vi ham da med nød til at hente en Pram og for vores Penge at udlaste det med Vand fordærvede Korn, som ved Byens Maaler og i hans Nærværelse blev Maalt til 25 Tønder Malt og 48 Tønder Havre. Og da han siden skulle lade sig finde, for til Redelighed at bjærge det øvrige og svare enhver til sit, da er han til Dato udeblevet, og resterne af Sejl, Ankere og Tove samt Baaden er taget bort derfra. Og omendskøndt vi tilbød at assistere ham med Penge til Bjærgeløn for Skib og Gods, er der intet sket. Hvorfor vi paa alle behørig Maaeder protesterer mod al den Bekostning og Skadeslidel-

se, som enhver af hans Befragtere lider, som han ellers i sin Tid syntes ham med rette at tilkomme at svare. Og til den Ende har vi anmodet velædle Etats- og Justitsraad, Præsident udi den Kongelige Residentsstad Kiøbenhavn og Assessor udi Højesteret, velædle og velbyrdige Hr. Peder Reesen, om en Befaling til Eder, som rette Middel i den Sag, at Syne og grangiveligen overveje og taksere, ald Lastens beskaffenhed og ligeledes Skibberommet, som det nu er, om det kan være af nogen Værdi at bjærge, paa det at noget ham, efter rigtig anvendt Bekostnings fradrag, kunde blive til bedste, efterdi han maaske ikke skal være saa vederhæftig at betale, og I nu derfor efter Eders velbemeldte Befalings Indhold Eders udførlige sande Kundskab og Forretning vil forrette. Actum paa Vraget ved Sct. Anne Broe inden Toldboden den 11 September 1685. Paa velbemeldte Sr. Peder Pedersen Brønsdorps som Principal hans Vegne/Lucas Andersen. Paa Medinteresseredes Vegne/Morten Christensen Nors. — Hvorpaa vi herefter vores Betænkende og Oversigt saaledes haver givet: Først vedrørende Prosstagien (pælen), som fornævnte

Købmandsgård, Visby 1920.

Skipper Christen Nielsen havde paaindsejlet, da findes det ej, som en Skipper der sit Skibberom og sine Befragteres Gods har villet vel salvere (beskytte). Dernæst Skibberommet, som ligger under Vand overløbet til den forreste Luge, hvor man kan fornemme den Pæl at være gaaet igennem, som fornævnt er, og en Part Havre at ligge ganske bedærvet udi Rommet under Vandet. Og er Skibberommet udi sig selv en gammel Hollandsk Kooge, hvorudi intet andet findes end en gammel Mast med 3 Spander opstaaende Vant og Stag saavel som en Gaffel til Masten liggende derhos, mens Luger samt Baad, Sejl, Anker og Tove og andet tilhørende, som skulle have været der, er ganske borte og intet deraf at se. Hvorfor vi ogsaa samme gamle Skibberom, og det vi forefunden haver, ikke for nogen Værdi kan regne eller taksere, eftersom den Omkostning, som vil paafølge til at optage den, kommer højere, end saadant et Vrag kan være værd. At saaledes sig befinder og af os er forrettet og kiendt, haver vi vores respektive Øvrighed, den velædle og velbyrdige og ædle Magistrat, samt de rette Vedkommende til Efterretning vores egne Hænder her underskrevet. Actum Hafnie den 11. September Anno 1685. / Olle Ollesen Hvid – Thomas Jørgensen – N. Mortensen.

Denne synsattest viser den gamle skrivemåde med mange indskudte sætninger mv., men jeg har dog rettet lidt både i stavemåden og ordstillingen, for at den ikke skulle virke helt uforståelig. Attesten var udstedt i København den 11. September og underskrevet af de 3 synsmænd. Synet var blevet foretaget efter begæring til retten i København af Lucas Andersen og Morten Christensen Nors. Lucas Andersen var tilsyneladende Peder Pedersen Brønsdorphs repræsentant i København, og han har nok skullet modtage skib og ladning og sælge Peder Pedersens andel af godset. Morten Christensen Nors optræder som repræsentant for andre personer som også havde andel i lasten. Efter en lykkelig og rolig rejse over Kattegat var skuden ankommet til Københavns Toldbod den 31. August, hvor Lucas Andersen havde modtaget skuden, og efter skipper Christen Nielsen Floutrups anvisning, havde han ladet lasten fortolde ved Toldboden. Skuden

var derefter tilsyneladende sejlet ind i havnen, hvor den ved Sankt Anne Broe inden for Dich Dolen ? (som jeg ikke ved hvad er), var løbet mod en postamente (pæl), og denne pæl var gået gennem skibssiden og vandet løbet ind, og skuden dermed bleven forsat (forlist) og stod under vand op til forreste luge med pælen stikkende op gennem skroget. Dagen efter ved middagstid mødte Lucas Andersen og Morten Christensen op ved skuden for at overtage ladningen, men de fandt den da liggende forlist og sunken i kanalen. Forinden havde Christen Nielsen Floutrup dog ladet fjerne den del af ladningen som var i tønder, fjerdinge og ottinger samt de tørrede Gedder og fået dem anbragt i en kælder et sted i byen. Ligeledes havde han fjernet, hvad han kunne bjerge fra skuden af sejl, ankere og tovværk m.m., alt sammen uden at underrette dem derom. De mente, at det var forsætlig, han havde løbet skuden mod pælen, og ved at fjerne og forvare noget af lasten, uden at underrette dem derom, var han ifærd med at begå underslæb overfor befragterne. Christen Nielsen Floutrup var selv tilstede ved vraget, men ville ingenting foretage sig, og de måtte nøde og true ham til for deres betaling at få fat på en lossepram, hvori de bjærgede 25 tønder malt og 48 tønder havre, alt sammen delvis fordærvet af vand. På disse tider kunne man ikke bare tage telefonen eller sende en fax og underrette Peder Pedersen Brønsdorph om det passerede og modtage ordre. Derfor måtte Lucas Andersen og Morten Christensen handle på egen Hånd, og de anmodede retten i København at få udnævnt nogle synsmænd, der kunne møde op ved skuden og syne, hvad der var hændt, samt taksere resten af lasten og det havarerede skib, om der var noget af værdi at hente, da de befrygtede, at Christen Nielsen ikke var istand til at betale fuld erstatning for det forliste gods. Den 11. September mødte synsmænd op ved vraget sammen med Lucas Andersen og Morten Christensen. De besigtigede først de forhold, hvorunder skibet var løbet på pælen og sunken, og mente, at det ikke kunne være en skipper, der ville beskytte sit skib og tage vare på sine befragteres gods på en ordentlig måde, der hav-

*Endnu et postkort fra Gudnæsstrand. Det er fra ca. 1930. Der er stor import af tømmer fra Sverige
sidst i 1920'erne og begyndelsen af 1930'erne.*

de manøvreret sit skib så dårlig. Dernæst så de på selve skuden, at det var en gammel hollandsk Kooge, hvor der ikke var bevaret andet end en gammel mast med 3 spand vanter og stag samt en gaffel til masten, mens luger, båd, sejl, ankere, tovværk og andet tilbehørende var borttaget. Hvorfor de ikke kunne takse skuden til nogen egentlig værdi, da der ville medgå mere til dens hævnning, end den kunne koste i handel og vandel.

Ved retten i Nykøbing fremkom Peder Pedersen Brønsdorf nu med sit afsluttende indlæg i sagen: "Er min Beskyldning og Tiltale til Christen Nielsen Floutrup i Nykøbing da saaledes: - at som han Aar 1685 havde af mig annammet og udi hans førende Skibberom indtaget 30 Tønder Malt, hvortil han bekom 19 nye Vadmelsække, udi hver 4 $\frac{1}{2}$ Alen, - 223 Tønder Havre Topmaal - 2 Fjerdinger og 5 Ottinger Smør - 3 Ottinger saltet Aal og 6 Vedde tørre Giedder, hvormed han til Kiøbenhavn var befragtet og der skulle have været losset og forhandlet.

Hvilket Gods han tillige med Skuden af Forsømmelighed eller Uerfarenhed inden Kiøbenhavns Toldbod havde hensat, formedelst ved at have løbet Skuden paa en Pæl, saa at den derover med Godset er sunket til Grunden, som let er at bevise. Og efter han sit Skibs Redskab havde bjærget og henført, er han og hans Folk derfra bortdragen. Hvorfor jeg formener, at han efter Sørettens 2. Cap. 10. Art. samt 3. Cap. 2. Art. bør at erstatte mig ald den Skade, som jeg formedelst slig hans Forsømmelse haver lidt og betale mig for samme Gods saaledes som det udi Kiøbenhavn der kunde være solgt, nemlig for 1 Tønde Malt 2Rd., for 1 Tønde Havre 4 $\frac{1}{2}$ Mk., for 1Fjerding Smør 3 Rd., for 1 Otting saltet Aal 1 Sldlr., for 1 Vedde tørre Giedder 2 $\frac{1}{2}$ Mk., og for de 19 Vadmelsække, eftersom de haver kostet mig 10 Skl. pr. Alen, som saa alt tilhobe beløber sig 254 Rd. 15 Skl., - dog derudi at kvitte og afregne, hvad ham paa hans Fragt reterer, som var af Læsten, beregnet til 24 Tønder, 4 Sldlr., hvoraf ham er betalt ved Godsets Indskibning 10 Rd., og reter saa derpaa 18

Rd. 2 Mk., hvilke at tages fra fornævnte 254 Rd. 15 Skl., tilkommer mig saa hos Christen Nielsen Floutrup 235 Rd. 4 Mk. 15 Skl. Hvoraf jeg vil efterlade ham den halve Part med saadan Skiel (betingelse), at han mig den anden halve Part med rede Penge betaler. Hvis ikke sker, formener jeg, at han bør at betale mig fornævnte 235 Rd. 4 Mk. 15 Skl. med ald forarsagede Omkostning skadesløs inden 15 Dage, eller derfor siden at have Udleg af hans Middel og Formue, hvor det er eller findes kan, og om i saa Maader ikke fuldkommen eller tilbørlig Betaling kan bekommes, da formener jeg, at han efter Lovens 16. Bogs 24 Cap. 47. Art. enten bør at stille nøjagtig Caution derfor, eller lide paa hans Person til Fængsel, indtil han lovlig retter for sig. - Hvorpå Peder Pedersen Brønsdorph var en retfærdig Dom begærende. Christen Nielsen Floutrup var ikke mødt i Retten og sagen blev derefter opsat i 6 Uger.

Den 21. April 1688 mødte for Nykøbing Byting velfornemme Signeur Mathias From forrig

Forvalter paa Dueholms Closter paa sin Svoger høiyagtbare Signeur Peder Pedersen Brønsdorphs vegne, og tog han Christen Nielsen Floutrup her af Nykøbing udi Haanden, - og var de med hverandre enige, at ald den Tvistighed, som efter Opsættelsen til i Dag, dem imellem haver været, anlangende det Gods Christen Nielsen Floutrup var befragtet med, som for Kiøbenhavn skulle være losset, ere nu blevne forligte, og alle forhen indførte Documenter skal hermed være ophævede, efter den mellem os indgaaede Contracts Indhold. Hvorimod Christen Nielsen betaler velbemeldte Sr. Peder Pedersen Brønsdorph 110 Sldlr. efter samme Contracts videre indhold.

Hermed var der indgået kontraktlig forlig og sagen afsluttes. Tingbogen melder ikke videre, om Christen Nielsen Floutrup fik sig en ny skude og vedblev at sejle varer til København.

Jeg håber beretningen har givet læserne et indtryk af det handelsmønster, der på daværende tid rådede i Danmark, samt lidt om de besværlige forhold skibsfarten levede under.